

От напоената с обилна руска кръв могила са израстли и нацъвтляли хиляди билки и цветя; от подвига на хилядите наши братя дошли от тжмен север сж изпжкнали десетки паметници, които всяка вечер, кога месец изгре, шепнат невнятни псалми на освободена Бжлгария; от безаветната преданост на революционера Заимов, кжм родината ни—над Плевен се издига пленителния парк, осветен отсмелото дело на Скобелев.

Ще минат години и векове, ще изчезнат редица поколения на бжлгарския народ, името на Скобелев ще бжде и пребжде, както пребива всяко хубаво и високо човешко дело.

Тжй разбира смисжла на самопожертвуванието за общо човешко добро Стоян Деарбекирски и дава следното мото:

I.

Без спомени за велики сжбития, които сж донесли на яките си исторически рамене коренни промени в живота, човешката душа би се лутала като гжска в мжгла — би живяла без историческа светлина.

Който живее без историческа светлина за изживяното до сега от цялото човечество, той се движи в непроницаема духовна мжгла, гдето светлата лжча на духовното слжнце никога не прониква в глжбините на неговата тжмна душа.

II.

Спомените за велики борци, творци на щастливи човешки сждбини—насаждачи на човешината, на човешки права, на разумна свобода — дават крила на човешката душа. На тия исторически крила тя свободно лети над историческите поля, гдето сж се разиграли великите и сждбоносни сжбития. Тя, човешката душа, от високо гледа, на широко вижда и ясно разбира: *що е било, що е сега и що ще бжде* в много близкото и в много далечното бждаще.

Проджлжение на тия мисли, автора дава в следващите глави на книгата си.

Изватки из златната книга при Мавзолея на Зелената планина; Надписи плочи за Бузлуджа, Шипка, Тетевенски балкан, Вратчанска планина и село Батак; из златните книги при паметниците на свободата в Пордим, Бяла и Горна студена.

Хубави мисли, написани с трепет и смиренопочитание, пропити с топлина и боготворение, окрилени с силата на сжвременника и заточеника.

Когато четете тая „Златна книга“ вие чувствувате златната рудница: от любов кжм страданието на народа си, от преданост кжм високо хуманни дела, от теплота кжм родното.

И неволно читателя пожелава в душа на автора да живее още много години за да ни разкаже всичко което неумо-